

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz

Poznań, 10.04.2018 roku

Uniwersytet Artystyczny

w Poznaniu

dziedzina: sztuki plastyczne

RECENZJA

rozprawy doktorskiej oraz dorobku artystycznego

Pani **mgr Joanny RUSIN**

w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie sztuk plastycznych

w dyscyplinie artystycznej sztuki projektowe

wszczętym przez Radę Wydziału Tkaniny i Ubioru

Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi

Podstawowe dane o doktorantce

Pani mgr Joanna Rusin w 2002 roku ukończyła Wydział Tkaniny i Ubioru, kierunku wzornictwo, w Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi. Pracę dyplomową zrealizowała w Pracowni Dywanu i Gobelinu, pod kierunkiem prof. Jolanty Rudzkiej-Habisiak – promotorki dyplomu oraz prof. Mariusza Kowalskiego, który był opiekunem pracy teoretycznej, zatytułowanej „Kolor – osobowość artystyczna”. Część malarską zrealizowała w Pracowni Malarstwa i Rysunku, pod kierunkiem prof. Andrzeja Gieragi, a aneks do dyplomu - w Pracowni Tkaniny Dekoracyjnej prof. Krystyny Nadratowskiej-Górskiej. Kolor stał się tematem analizy, której podporządkowała formę i całą konstrukcję pracy dyplomowej. Ta Jej pogłębiona wiedza zdobyta podczas tej pracy oraz umiejętność projektowego myślenia, zaowocowały propozycją współpracy doktorantki z przemysłem, co stało się początkiem Jej zawodowej kariery.

Obecnie Pani mgr Joanna Rusin jest projektantem dywanów, zarówno unikatowych, wykonywanych ręcznie, jak i przemysłowych, tkanych na masową skalę. Co roku wprowadza Ona do produkcji około 10 wzorów, w co najmniej 2 wariantach kolorystycznych. To daje sprzedaż około kilku tysięcy metrów dywanów rocznie.

Ocena dorobku twórczego i artystycznego

Pani mgr Joanna Rusin posiada w swoim dorobku 7 wystaw indywidualnych oraz ponad 100 udziałów w wystawach zbiorowych w kraju i na świecie, które odbyły się w latach 2007 – 2016. Jej prace znajdują się w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie - Ośrodku Wzornictwa Nowoczesnego, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum Zabawek i Zabawy w Kielcach, Muzeum Sztuki i Dizajnu w Rydze, Muzeum – Kaszubskiego Parku Etnograficznego we Wdzydzach Kiszewskich.

Pani mgr Joanna Rusin w latach 2000 - 2016 otrzymała za swoją działalność artystyczno-projektową 16 nagród czy wyróżnień, z których wymienię tutaj:

- 2016 – stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP dla doktorantów za wybitne osiągnięcia,

- 2016 – Brązowy Medal – 15. Międzynarodowe Triennale Tkaniny, Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi,
- 2014 – nagroda MUST HAVE, Łódź Design Festiwal 2014,
- 2013 – nominacja do nagrody, 12. Ogólnopolska Wystawa Tkaniny Unikatowej, Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi,
- 2011 – nagroda MUST HAVE, Łódź Design Festiwal 2011,
- 2010 – nominacja do nagrody DOBRY WZÓR 2010 (dla dywanu Pasanka), Instytut Wzornictwa Przemysłowego, Warszawa,
- 2010 – stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP „Młoda Polska”,
- 2009 – I nagroda w konkursie „Zabawka do Zabawy”, Fundacja Form i Kształtów, Warszawa.

Wykaz innych osiągnięć i działalności zawodowej Pani mgr Joanny Rusin jest również imponujący. Składają się na niego m.in. liczne wdrożenia przemysłowe wzorów użytkowych – dywanów, nieprzerwanie od 2002 roku, a w latach 2015 – 2016 to 26 wzorów dywanów włączonych do kolekcji łódzkiego producenta, firmy Dywilan, a więc produkcji na masową skalę. Do tego dochodzi prezentacja Jej twórczości na łamach książki „Symbole polskiego designu” autorstwa Karoliny Kucharskiej, czy prezentacja i opis Jej twórczości w publikacji „Cztery nowoczesności. Teksty o sztuce i architekturze polskiej XX wieku” autorstwa Andrzeja Szczerskiego.

Pani mgr Joanna Rusin brała też udział w półrocznym interdyscyplinarnym projekcie artystyczno – edukacyjnym „Kids Design Space”, realizowanego przez Fundację Open Mind. Jej twórczość prezentowana była na łamach CULTURE.PL – największego portalu poświęconego polskiej kulturze, prowadzonego przez Instytut Adama Mickiewicza oraz na łamach „Polish Design: UNCUT” – anglojęzycznej publikacji podsumowującej dorobek polskiego wzornictwa minionej dekady, 120 najciekawszych projektów powstałych w Polsce po 2000 roku (autorzy: Czesława Frejlich i Dominik Lisik), a także na łamach „Zaprojektowane. Polski dizajn 2000 – 2013” (autorzy: Czesława Frejlich i Dominik Lisik). Inne osiągnięcia to m.in.:

- udział w opublikowanym przez Instytut Wzornictwa Przemysłowego SŁOWNIKU PROJEKTANTÓW POLSKICH,

- projekt i wykonanie autorskiej kolekcji podkładek z motywem ludowym w formie materiałów promocyjnych, na zamówienie województwa łódzkiego,
- projekt i wykonanie dekoracyjnych teczek i podkładek filcowych z motywem ludowym na zamówienie Ministerstwa Rozwoju Regionalnego,
- projekt dywanu unikatowego dla Łódź Art Center, promującego LODZ DESIGN FESTIVAL 2009,
- projekt i wykonanie zestawu stolików kawowych, z wykorzystaniem autorskich tkanin filcowych dla Hotelu Andels w Łodzi,
- projekt dywanu do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów RP (realizacja: Dywilan SA) 2008,
- współprowadzenie warsztatów plastycznych w zakresie projektowania dywanów dla dzieci i rodziców – Śląski Zamek Sztuki i Przedsiębiorczości w Cieszynie 2008,
- projekt dywanów dla Banku PKO,
- projekt i wykonanie pracy LATAJĄCY DYWAN EDUKACYJNY – MITOLOGICZNA UKŁADANKA, na zamówienie Muzeum Pałacu w Wilanowie 2006,
- udział w jury konkursu PRODECO 2005 magazynu „Elle Decoration”,
- udział w warsztatach tkackich „Dywany. Sukno ze strukturami igłowymi”; prowadzenie prof. Jolanta Rudzka-Habisiak, Śląski Zamek Sztuki i Przedsiębiorczości w Cieszynie 2005,
- projekt dywanu do Sali Obrazowej Pałacu Prezydenta RP (realizacja: Dywilan SA) 2003.

Jak widać z powyższej prezentacji, dotychczasowy dorobek Pani mgr Joanny Rusin jest bardzo duży – wręcz imponujący i dokonany na szerokim polu Jej działalności artystyczno – projektowej.

Ocena pracy doktorskiej

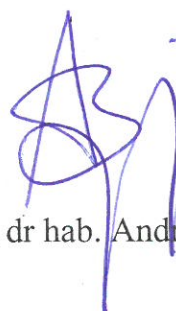
Praca doktorska Pani mgr Joanny Rusin, zatytułowana „Dywan responsywny – dostosowany do potrzeb użytkownika. Analiza i zapis badań projektowych”, wobec powyższych fascynacji oraz dokonań projektowych, staje się Jej przekazem badawczym właśnie w relacji wątku tradycji do sztuki współczesnej. Tradycji

związanej z użytecznością w konkretnym wnętrzu, z kontaktem bezpośrednim z odbiorcą, który swój osobisty świat tworzy dzięki projektowym pomysłom doktorantki. A z drugiej strony to też ten „dywan”, który działa jak obiekt, rzeźba, ozdoba czy zabawka dydaktyczno – rozwojowa. W tym świecie poszukiwań technik i materiałów Pani mgr Joanna Rusin tworzy funkcjonalne, ale i kreatywne materie. Pozwala odbiorcy na multiplikacje modułowych układów, zmiany czy wymiany układów, elementów czy wzorów. Stwarza Ona użytkownikowi możliwość działań na otaczającą go przestrzeń, poprzez tworzenie indywidualnych kompozycji. Dla efektu wnętrza, ale i jego funkcjonalności, dywany – układanki, czy z przetarciami lub zmiękczeniami wzoru, mogą być użyte także do terapii, do ćwiczeń motoryki dzieci i dorosłych. Umożliwia tworzenie układów, które wspomagają terapię w chorobach neurologicznych, np. w koordynacji kroków osób chorych na stwardnienie rozsiane czy chorobę Parkinsona. Te dywany doktorantki, modułowo – geometryczne, z materiałów tekstylnych, tworzywa sztucznego, czy wełnianych tkanin filcowych, elastycznych mat wykonanych ze spienionej mikro gumy z wypełnieniem ze sztucznego, twardego tworzywa, czy wykonane z naturalnych materiałów, jak wełna czy drewno, składają się na dywanowy świat przygody. Przygody badawczej, projektowo-artystycznej i terapeutycznej. Wyczerpująco opisanej i udokumentowanej fotograficznie przez doktorantkę w pracy pisemnej. Te wszystkie eksperymenty z dywanem responsywnym stwarzają właśnie atrakcyjność interpersonalną w zależności czy chodzi tylko o walory dekoracyjne przy aranżacji wnętrz, czy szersze terapeutyczne – wspomagające chorych z dysfunkcjami neurologicznymi. Bez wątplenia wszystkie pola badawcze Pani mgr Joanny Rusin dotyczące dywanu szeroko rozumianego, opracowane w w/w celach, tworzą spójną całość bardzo bogatą w konteksty oraz plastyczną naturę przemian. Jej doświadczenie wyniesione z pracy czy ze współpracy z różnymi firmami dywanowymi, projektowaniem do konkretnych wnętrz, czy to użyteczności publicznej czy prywatnych przestrzeni, składają się na dorobek, który cenię i jest mi bliski. Sama praca doktorska Pani mgr Joanny Rusin wnosi moim zdaniem znaczący wkład w rozwój dyscypliny artystycznej – sztuk projektowych, a także spełnia wymagania art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14.03.2003 roku o stopniach i tytule naukowym w zakresie sztuki. Wielorakość poszukiwań

i zastosowań projektowych doktorantki, rozpiętych w relacjach od dekoracji do sztuki, poparty dodatkowo bardzo aktywną pracą w sferze tkaniny, czyni ten dorobek bardzo cennym – bowiem dywan staje się „narzędziem poznawczym”. W sensie ideowym ów świat jednocześnie odnosi się moim zdaniem do stanu wiary. Do chwil próby dotknięcia nadziei dla radości istnienia w miejscach przez Nią ocalonych, do zmysłów i ciszy w drodze do idealnego archetypu bytu. Pozwalając każdemu użytkownikowi tego świata – symbolicznego dywanowego przeplotu wpisać się na swoich warunkach i świadectwem siły projektowego tworzywa.

Konkluzja

Pani mgr Joanna Rusin potrafi w twórczy sposób dokonać przemiany pojęć w osobisty potencjał projektowych znaków. Ten właśnie projektowy aspekt badawczy doktorantki ujawnia Jej pasję dzielenia się, tworzenia wielorakich wartości, gdzie niezależnie od proponowanego obszaru tytułowego dywanu, cechuje go zawsze duża kultura plastyczna. Dlatego gorąco popieram nadanie stopnia doktora Pani mgr Joannie Rusin.

 Z poważaniem
prof. dr hab. Andrzej Banachowicz